

af Arbejdsplaner tilveiebringe en Sovepude, hvorpaa de mindre nidkjære og efterladende Sogneforstanderskaber i god Forening kunne hvile. Det maa blive Amdsraadets Sag at føre Tilshyn med Biveiene, og naar der findes Mangler ved Biveiene, og Sogneforstanderskabet ikke vil afhjælpe dem inden en kort Frist, maa det sørge for, at det bliver udført ved leiede Folk. Paa denne Maade ville Sogneforstanderskaberne snart vænne sig af med at være ligegyldige og uæstrettelige. — Medens jeg har Ordet, skal jeg tillade mig et Par Ord med Hensyn til endnu et Par andre Vædringsforslag, nemlig for det Første det, der er stillet af det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Sessen) til § 2. Jeg er ganske vist af den samme Anskuelse som han med Hensyn til Forstaaelsen af Udtrykket i første Afsnit af § 2. Jeg kan ikke see, at det indeholder en Vemhyndighed for Indenrigsministeren til imod Amdsraadets Forslag eller Indstilling at optage Veilinieer som Landeveie; jeg venter imidlertid, at de lovhindige Medlemmer af Thinget ville fremkomme med deres Anskuelse i saa Henseende. Det er klart, at den høitærede Indenrigsminister anseer denne Myndighed for sig for at være absolut nødvendig og troer, at den allerede nu indeholdes i Loven; men skulde man komme til det Resultat, at den ikke indeholdes i Loven, og naar vi da ere enige om, at den bør findes der, saa troer jeg, vi skulle gaae en anden Vej end den, der er foreslaaet af det ærede Medlem. Jeg troer, at det kunde naaes ganske simpelt ved at redigere første Afsnit af § 2 saaledes: „Det bestemmes af Indenrigsministeren efter indhentet Erklæring fra Amdsraadet osv.“; saa har han fuldkommen frie Hænder, og han faaer ikke derved en større Myndighed, og der bliver ikke berøvet Amdsraadet mere Myndighed, end det efter Forhandlingerne i det andet Thing og efter Ministerens Udtalelser virkelig har været Hensigten med Bestemmelsen. — Naar det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds udtalte, at der ved dette Lovforslag bliver paalagt Communer eller Dele af Landet Byrder, uden at de egentlig vidste af det, troer jeg, at han har overseet det første Afsnit af § 5, hvori det tydeligt staaer, at Omkostningerne ved Broernes

Udlæg, Hovedreparation og Vedligeholdelse afholdes paa samme Maade som de øvrige Udgifter til de Veie og Gader, hvoraf de udgjøre en Deel. Det er deraf en ligefrem Følge, at alle Broer, som findes paa Biveiene, overgaae til Vedligeholdelse af Sogneforstanderskaberne, selv om de hidtil have været vedligeholte heelt eller delvis for Amdsrepartitionsfondens Regning, og jeg troer, at, naar Loven kommer ud i sin nuværende Skikkelse, vil det hurtigt gaae op for Sogneforstanderskaberne og Amdsraadene, hvorledes Byrderne i saa Henseende skulle fordeles. Amdsraadet har forøvrigt en Afgang til at komme de særligt belæsedede Communer tilhjælp, enten fordi deres communale Byrder i det Hele ere meget trykkende, eller fordi enkelte Brobygninger ere af en saa betydelig Størrelse, at det vilde være ubilligt at lade dem vedligeholde af et enkelt Sogn. — De Udtalelser, som vi idag have hørt om § 6, synes jeg maae gjøre det indlysende for Enhver her i Salen, at det er temmelig nødvendigt, at denne Paragraph paa en eller anden Maade undergaaer en Forandring. Jeg skal naturligvis ikke indlade mig paa at høre et Ord om den reent juridiske Side af Sagen, dertil mangler jeg Indsigt; men, hvad jeg troer at burde fremhæve, er, at det er af yderste Betydighed, at der i denne Paragraph indskydes saadanne Bestemmelser, der sikke, ikke alene det Offentliges, men ogsaa den private Mand's Ret, og fremfor Alt kunne tilveiebringe en endelig Afgjørelse af Veifager. Jeg troer, at det vil blive en ligefrem Følge af denne Lov, at man paa flere Steder vil søge at indskrænke de offentlige Biveies Antal, og der maa man da have en Maade til at blive af med disse afløste eller nedlagte Veie; man maa ikke forsøge Antallet af de her i Salen som herreløse betegnede Veie, og man maa i det Hele bestræbe sig for, at man ikke ved denne Lov, i Forbindelse med den Lov, der er udkommen for et Par Aar siden om de saakaldte private Veie, bringer yderligere Virvar ind i Veiforholdene. Naar en offentlig Bivei bliver nedlagt, uden at Grunden samtidsigt dermed enten overgaaer til at være privat Vej eller bliver afhændet, vil Følgen deraf være den, at den alligevel vil blive benyttet til Færdsel, hvilket